

Hiába a szép szavak az oktatási innovációról, a digitális oktatás és a digitális készségek fejlesztéséről, az elmúlt hónapok megmutatták, hogy ez a koncepció a kormány gyenge oktatáspolitikája miatt Magyarországon még mindig súlyos gyermekbetegségekkel küzd.

A digitális oktatásra való átállásban a legkiszolgáltatottabbakat, a fogyatékossgal élő és speciális nevelési igényű gyerekeket hagyták magukra, nagy részük ebben az időszakban semmilyen oktatásban, vagy képzésben nem részesült. A rendszerszintű hiányt a szülők és a pedagógusok pótolták.

A Demokratikus Koalíció és a Liberálisok szerint a kormány a sérült és speciális nevelési igényű gyerekek oktatáshoz való alapvető jogát sértette meg: sem az átállásra, sem a speciális tanterv kidolgozására nem hagyott elég időt, szakmai segítséget nem biztosított nekik. Az orbáni oktatáspolitikája nem csak az alapvető szakmai elvárásokkal, de a jóérzéssel is szembe megy.

Gyöngye és gyáva az a kormány, amely nem keresi a valódi innováció lehetőségeit az iskoláinkban, ezzel lemond a fejlődésről. Drámai, hogy az SNI-s és spektrumzavarral, fogyatékossgal élő gyermekekkel szinte semmi értelmes tevékenységet nem folytatnak a magyar iskolák, különösen igaz volt ez a karantén alatt, ezzel bebizonyítva, hogy a digitális oktatásra való átállás csak egy jól hangzó kommunikációs fogás volt, amely távol áll a valóságtól.

Bósz Anett
a DK frakcióvezető-helyettese, a Liberálisok elnöke